

Blof, De Geest

Rust is er nooit, in mijn slaap niet
En niet als ik meer dan bewust om mezelf heen ren
Tussen de mensen op straat ben ik alleen
En ik praat en ik weet wat ik meen
En wat ik verzin
Het is echt en ik droom tegelijk
Kom in mijn nacht
Kom bij me liggen
Waak met me mee
Geef me de geest
Geef me de geest
Slaap laat me wachten, dus ik fantaseer
Mijn wereld zoals die ook werkelijk is
Er is altijd een waarheid maar hoe je haar ziet
Hangt af van je moed en je blik
Van wat je doet
En wat doe ik,
Dagdromer van beroep?
Kom in mijn nacht
Kom bij me liggen
Waak met me mee
En geef me de geest
Geef me de geest
Hoe minder ik slaap
Hoe dieper ik droom
De dagen gaan trager
Totdat ze stilstaan
En loom denk ik dat ik weet wat het is
Je brengt me steeds weer van mijn stuk
Ik zie scherper en scherper
Dan zie ik niets meer
Heel even maar
Ik noem het geluk
Het grote geluk van de geest
En wat doe ik,
Dagdromer van beroep?
Ik vraag je, ik smeeek je
Kom bij me liggen
Waak met me mee
En geef me de geest
Geef me de geest
Breng me de tijd in een fles
Ik geef je mijn bloed
En mijn hoofd op een blad
Dans voor me, naakt
Kom bij me liggen
Waak met me mee
En geef me de geest
Geef me de geest